

VAS ÉS FÉMMUNKÁS

Foia oficială a Uniunii Muncitorilor în Fer, Metal și Chimică din România || A romániai vas, fém, vegyipari munkások országos szövetségének hivatalos közlönye

Abonament: un an 100 lei, jum. an 50 lei
TELEFON: 4-50-13

Apare la 1 ale fiecărei luni // Megjelenik minden hó elsején
Redactor responsabil: RUSU SIMION

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI VI, STRADA CAZĂRMEI No. 11

A munkásosztály küzdelme a létért

A szocialista világfelfogástól távol álló államférfiak, közgazdászok és tudósok sem tagadják, hogy a dolgozó emberiség utját végtelen nyomor és szenvedés tölti be. Nem tagadják, mert nem tagadhatják ők sem, amikor az elégtelenség és nyugtalanság különböző formái nap-nap után nyilvánulnak meg az óceánon innen, óceánon túl mindenütt, ahol modern rabszolgák — bérmunkások — élnek. És ennek az elégtelenségnek és nyugtalanságnak a lecsapolására tagadhatalanul keresik is a lehetőségeket a polgári világ urai, csak nem találják rá megfelelő módszert, azon oknál fogva, mert a kiváltságos osztály jogaiából, haszonélvezetéből feladni semmit sem akarnak. Már pedig a társadalmi bajokat frázisokkal, üres ígéretekkel, zavaros eszmék feltalálásával — bármilyen színes körítéssel díszítjük is azt — meggyógyítani nem lehet.

A dolgozó néposztály soraiban az elégtelenség és nyugtalanság állandó marad mindaddig, amíg a társadalom osztályokra tagozódik, amíg lesz uralkodó osztály és elnyomottak, a dolgozók osztálya és azoké, akik a mások munkáján élőködnek.

De a kapitalista rendszer hívei nem is akarják, hogy a nyomor, a szenvedés és a kenyéreltelenség megszűnjön, csak az elégtelenséget és a nyugtalanságot akarják elfojtani. Mert ha a munkálatók a munkásoknak olyan fizetést biztosítanának, amiből elegendő élelmszert, elegendő ruhát, emberséges lakást és általában kulturéletet élhetnének és ezen felül még jelentékeny összeget is meg tudnának takarítani, ezáltal a munkások függetlenének magukat a munkáltatóktól. Ez esetben sztrájk idején nem lehetne őket megadára kényszeríteni, vagy állandóan az elbocsátás rémével fenyegetni és fizikailag és lelkiileg is guzsba tartani őket és az éhség korbácsát folytonosan a fejük felett suhogtatni. Nem! Ezt nem akarhatják a kapitalisták, mert ha a munkások sorsa ilyen változást venne, ennek következtében elveszítenék gazdasági hatalmukat a munkások fölött és így maguk járulnának hozzá annak a társadalmi rendszernek a lerombolásához, amely hatalmat és kiváltságot ad nekik és lehetővé teszi, hogy a mások munkájából éljenek. *Mert a kapitalizmus előfeltétele, hogy egy alárendelt osztály szolgálja; ha egy ilyen alárendelt osztály létezése megszűnik, a kapitalizmus szükségszerűen összeomlik.* Ezért a kapitalista termelési rendszer magában hordja azt a részére elengedhetetlen előfeltételt, hogy csak olyan munkabérek engedélyezzen a munkásoknak, amely csak a legminimálisabb megélhetéshez elegendő, de hajszállal sem többet, mert az éhség és nyomor az, amivel munkásaikat szolgálkává alacsonyíthatják.

A szocialista megállapítás szerint a sok bajt és igazságtalanságot nem a kapitalisták okozzák egyénileg, hanem azt maga a társadalmi rendszer dúsan termeli ki magából. Ha a mai kapitalisták máról-holnapra munkásokká lennének, helyükbe pedig ugyanannyi munkás kapitalistává válna, egész biztos, hogy az utóbbiak ugyanugy cselekednének, mint ahogyan a kapitalisták cselekszenek. Tehát éppen ezért minden okunk megvan rá, hogy leromboljuk ezt a rendszert és örökre megszüntessük annak a lehetőségét, hogy az ember embertársát kizsákmányolhassa.

Ha a történelem lapjait vizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy az osztályuralom mindig

igaztalanul és embertelenül járt el a dolgozó társadalomnak millióival. Szünetekben és nyomorban éltek életüket, kizárólag gazdáik és kizsákmányolóik javára. A munkásság már évezredekkel ezelőtt is kénytelen volt védekezni a végtelen kizsákmányolás ellen olyan eszközökkel, amilyenek rendelkezésére állottak. És így a munkabeszüntetés fegyverével is. Szervezett és céltudatos munkabeszüntetésekkel először a XVIII-ik században találkoznak Angolországban, de megtaláljuk a munkabeszüntetés nyomait a Krisztus előtti időkben is. Egy leírás szerint a legrégebbi sztrájkok egyikének története a következő:

Krisztus előtt 1450-ben Fáraó (Egyiptom királya) templomot építtetett. A kőművesek igen kevés készpénzt kaptak. A vállalkozó minden hónap elsején természetben szolgáltatott ki nekik annyi élelmszert, amennyit elegendőnek tartott. Az élelmszer azonban mindig idő előtt elfogyott. Egy a kalommal a hónap elején elfogyott az élelmszer. A munkások a vállalkozó háza elé vonultak, zajongtak és kijelentettek, hogy addig nem dolgoznak, amíg igazságot nem szolgáltatnak nekik. A vállalkozó rábeszélte őket, hogy mondják el panaszaikat Fáraónak, aki az építkezés megtekintésére odaérkezett. Fáraó meghallgatta panaszaikat és gabonát adott nekik. Ebben a hónapban minden rendben ment, de a következő hónapokban megint bajok támadtak és a munkások újra sztrájkba léptek. Tárgyalásokat folytattak, de a vállalkozó nem volt hajlandó kívánságukat teljesíteni. A sztrájkolók erre a város kormányzójának a háza elé vonultak, aki rábeszéléssel igyekezett őket arra bírni, hogy újra munkába álljanak. De a munkások nem engedtek, mire a kormányzó a kőraktárakból utalt ki számukra gabonát és így a sztrájk véget ért.

Több, mint 3000 évvel ezelőtt történt, de történhetett volna akár napjainkban is, annyi különbséggel, hogy a leírás nem említi, hogy a sztrájkolók közé löttek volna, vagy a vezetőket börtönbe vetették volna... Ami bár korántsem jelenti, hogy más alkalommal az is nem történt meg.

Az emberiség legelemibb joga, hogy munkáerejét annak és olyan áron adja el, amint azt saját érdekei megkívánják. Ebben őr korlátozni senkinek sincs joga. Ma minden országban törvény szabályozza a munkások szervezkedésének jogait és formáit, valamint a munkabeszüntetésre vonatkozó elhatározását is. Sajnos, a törvények végrehajtása mindegyütt, ahol a munkásság politikailag és gazdaságilag a szervezkedés kezdetleges fokán áll, a munkások hátrányára történik.

Nálunk, Romániában törvény rendelkezik a szabad szervezkedés felől, amely egyaránt vonatkozik a munkásokra és a munkaadókra. Büntető rendelkezéseket is tartalmaz mindkét félre nézve a törvény, ha a törvényes rendelkezés ellen vétnek. *Csodálatos módon a ml munkaadóink sohasem vétnek a törvény ellen.* A munkások igen! Büntetés terhe mellett tilos a munkaadónak üldözni, elbocsátani a munkást, mert szervezkedik, vagy azt a munkást, aki konfliktusok alkalmával tárgyalóbizottsági tagként van delegálva munkástársai részéről. Száz és ezer esetben követik el a munkaadók a törvényteleniséget. A munkástörvényeket állandóan áthágják. A 8 órás munkaidő be nem tartása, a nők és fiatalok védelméről szóló törvényes intézkedések semmibevétele, betegség esetén az első 7 napra járó fizetés, a túlórákra járó százalék stb., ki tudna felsorolni mindazon eseteket, amelyekért törvény elé kellene őket állítani. De a sok törvényteleniség sohasem von megtorlást maga után.

A munkásokkal szemben más a helyzet. Azoknál mindig meg tudják állapítani a kihágást és a törvényes eljárás megindul ellenük. Nem sorolunk fel eseteket. Mindenki tisztában van vele, még ellenfeleink is.

Amint cikkünkben mondtuk, nem egyéneket okolunk a munkásosztály sérelméért, hanem a mai rendszert. A polgári világ urai ígérhetnek, ajánlhatnak csodaszereket, de amelyek mind csak azt a célt szolgálják, hogy a kapitalisták érdekei csorbítatlanok maradjanak.

A munkásosztálynak léteérékébe vágó kötelessége, hogy *ugy gazdaságit, mint politikai szervezethez a legmagasabb fokra fejlessze, amely szervezkedés erejére támaszkodva, megszüntesse az osztályuralmat, azt a rendszert, hogy az ember embertársát kizsákmányolhassa.*

B. S.

Vasasothon-avatás Petrillán

Lelkes ünnepi hangulat töltötte be a petrillai szaktársak szakszervezeti életét azon alkalommal, hogy végre sikerült teljesen megvalósítani ama felemelő tervöket, hogy saját otthon teremtettek és amely otthon július hó 4-én ünnepélyes keretek között fel is avattak.

Az avatási ünnepélyen a petrillai vasasok ugraszólván egytől egyig megjelentek, de ott voltak a hunyadmegyei összes vasas szervezetek, a bányamunkások és az építőmunkások helyi szervezeteinek képviselői. Szövetségünket Bartalis szaktárs és a hunyadmegyei kerületi titkárságot Gárbovean szaktárs képviselte.

Az avatási ünnepélyen megjelenteket Bíró szaktárs, a csoport elnöke üdvözölte. Megnyitó beszédében örömeinek adott kifejezést, hogy olyan szép számban jelentek meg egy csoport tagjai részéről, mint a testvérszervezetek küldöttei, ami a szocialista munkásszolidaritásnak gyönyörű és felemelő jelképe. Tömör szavakban ismerteti az otthon megszerzésére vonatkozó fontosabb és kiemelkedőbb esemé-

nyeket. Ezt az otthont — ugymond — kizárólag a munkásszolidaritás áldozatkészsége teremtette meg, minden, a munkásmozgalmon kívül álló egyének vagy intézmények támogatása nélkül. Ezért az áldozatkészségért elismerését és köszönetét fejezi ki elsősorban mindazon tagoknak, akik anyagi támogatást nyújtottak és ugyszintén a Szövetségnek és a zsilvölgyi kerületi vasas szaktanácsnak úgy az erkölcsi, mint az anyagi támogatásért.

A lendületes megnyitóbeszéd után Borsai szaktárs az összes hunyadmegyei vasmunkás helyi szervezetek nevében mondott üdvözlő beszédet, majd a szociáldemokrata párt, a bányamunkások és az építőmunkások képviselői tolmácsolták szervezetük üdvözlését és szerencsekívánatait.

Gárbovean szaktárs, a kerület titkára mondott ezután szépen felépített beszédet. Visszapillantást vetett a zsilvölgyi munkásság küzdelmes múltjára. Emlékeztetbe idézte az 1917. évet, azt az időt, amikor a Zsilvölgyében először indították el szaktársaink a szervezkedés

nehéz munkáját. Titokban, erdők sűrűjében, hegyek között, a bányák mélyében, a hatóságok és a bányaigazgatóságok üldözéseitől kisérvé voltak kénytelenek gyűléseket tartani és megbeszéléseket folytatni, hogy hogyan és miként építsék fel a munkásság védvárát — a szakszervezeteket. Azóta mintegy 20 esztendő múlt el. Sok szenvedésen keresztül érkezett el a munkásság oda, hogy ma már törvényességet nyert a szakszervezeti intézmény a Zsilvölgyében is. Ezt az eredményt értékelni kell és megbecsülni és főként élni kell tudni ezen joggal, minek révén gazdasági, kulturális és politikai érdekeit megvédeni és előbbre vinni tudja a munkásság.

Bartalis központi titkár a Szövetség nevében üdvözölte az egybegyűlt szaktársakat. Elismerését fejezte ki a petrilai szaktársak lelkes és áldozatkész munkája felett és biztosította, hogy a Szövetség is mindenkor és mindenben erkölcsi és anyagi támogatást fog nyújtani a petrilai és mindazon helyi szervezeteknek, amelyek a mozgalommal szemben megteszik kötelességeiket. Beszéde további során a szakszervezetek hivatásáról beszélt. A szakszervezetek azok az intézmények, ame-

lyek óriási kihatással vannak a munkásság gazdasági és kulturális életére egyaránt. Ma modern ipari munkásréteg el sem képzelhető szakszervezet nélkül. Ennek fontosságát nemzetgazdasági szempontból felismerték minden demokratikus államban és a kormányok részéről nem gördítene akadályokat működése elé, hanem azt inkább elősegítik és támogatják.

Minálunk és az egész világon, ha vannak munkásvéd-törvények: 8 órai munkaidő, fizetési szabadság, beteg- és balesetbiztosítás, az mind-mind a szakszervezeti munkásmozgalomnak köszönhető.

Bartalis szaktárs a továbbiakban ismerteti a Szövetség által elért eredményeket és az egyes helyiszervezetek fejlődését úgy gazdasági, mint kulturális téren. Végül kitartó munkára hívja fel a szaktársak összességét.

Biró elnök szaktárs köszönetet mond a szaktársaknak és mindazoknak, akik megjelentek, szerencsét kívántak és osztozkodtak az örömeikben. Az avatási ünnepélyt társasvacsora követte, ahol vidám hangulatban töltötték az estét egy a szervezet tagjai, mint a megjelent vendégek.

amely a gyakorlati életben keresztülvihető, ép úgy, mintha például törvényesítette volna azt, hogy mindenki csak egyszer vehet naponta lélegzetet.

Ez a törvénycikk, egyetemben azokkal, amelyek még következnek, a munkásosztálynak nagyszerű iskolát adnak. Nem elegendő, hogy csak gazdasági szempontból legyünk szervezettek, hanem politikai szempontból is. Ha a romániai munkásosztály a szociáldemokrata pártban politikai szempontból kellőképp és dacosan lett volna szervezve, akkor ez a törvénycikk sohasem látott volna napvilágot. Amit azonban elmulasztottunk ma, azt helyrehozhatjuk holnap. Még semmi sem késő. Teremtünk erős szakszervezeti mozgalmat, de teremtünk hatalmas pártmozgalmat is, amely pártmozgalom a munkásosztály körében mélyreható gyökereket verjen. Ki kell termeljük az osztályöntudatos munkás típusát.

Térjünk át most már a törvény 330-ik cikkére:

330 cikk. Ha csoportok vagy gyülekezetek — akár tartoznak valamilyen egyesülethez, akár nem — személyek vagy javak ellen erőszakosságot követnek el azon célból, hogy ezáltal gyűlöletüket vagy ellenséges indulatukat nyilvánítsák valamely társadalmi osztály, nemzetiség vagy vallás ellen, társadalmi rend elleni kihágásnak minősítendő és a felbujtók és vezetők 1—2 évig terjedő börtönnel és 2—10.000 lejig terjedő pénzbüntetéssel sújtandók, míg a résztvevők 6 hónaptól 1 évig terjedő börtönnel és 2—5000 lejig terjedő pénzbüntetéssel büntetendők azon esetben, ha súlyosabb kihágást nem követtek el.

Jogi személyiségek megszüntetése vagy felfüggesztése.

85. cikk. Ha a törvény által legkevesebb 1 évvel sújtott büntett vagy kihágás történt valamely jogi személyiséggel bíró és ennek eszközeivel dolgozó társaság, egyesület vagy testület ügyvezetői vagy igazgatói részéről, a büntető hatóság — a fizikai személyek megbüntetésével együtt — biztonsági rendszabályokat léptethet életbe a jogi személyiség felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozólag, attól függően, milyen veszélyt jelenthet a jogi személyiség további működése a közérkölcis vagy rend szempontjából.

A felosztatás maga után vonja a jogi személyiség javainak a likvidálását, a jogi személyiségekre vonatkozó törvény rendelkezései értelmében.

A felfüggesztés abból áll, hogy a jogi személyiség nem tevékenykedhetik még más név alatt sem, más igazgatók vagy ügyvezetők mellett sem.

A felfüggesztés tartama nem haladhatja meg a 2 évet.

„Társadalmi béke“ és „munkásnyugalom“ ez a két megnevezés foglaltatott be a törvény 330. és 333. cikkeibe. Ezek természetesen a munkásosztály gazdasági és társadalmi érdekeivel vannak szoros kapcsolatban. A társadalmi béke és munkásnyugalom a munkásosztály anyagi helyzetének a feltételeitől függ. A munkásosztály életnivójának felemelése, a drágaság arányának megfelelő munkabéremelés, a szervezkedési és politikai szabadság, a munkástörvények tiszteletbentartása és alkalmazása és végül az őszinte demokrácia meghonosítása — véleményünk szerint — leghatásosabb törvénycikknek volnának a társadalmi béke és a munkásnyugalom megteremtésére.

Bérviszályok a cluji Junász-féle gépgyárban

A cluji Junász-féle gépgyárban napirenden vannak a munkások és az igazgatóság között a munkakonfliktusok. Dacára, hogy kollektív szerződéses viszony áll fenn a felek között, amely szerződés a munkamenetre és bérekre nézve is precízen intézkedik, mégis gyakori az összetűzés és pedig azon oknál fogva, mert az igazgatóság nem tartja be a szerződés pontjainak intézkedéseit.

Igy az öntödében dolgozó munkásoknak nem biztosítják az órábért, ha azt az akkordmunkával nem keresi meg a munkás. Továbbá az öntömunkásoktól olyan selejtes munkát is levonnak, amely nem az öntő hibájából állott elő, annak dacára, hogy a szerződés ellenkezően intézkedik mindkét esetben, — vagyis az órábért biztosítani kell és az öntő hibáján kívül történő selejtes munkát meg kell fizetni. Az igazgatóságnál történt többszöri reklamáció dacára sem rendeződött az ügy, mire a gyár munkásai június 8-án letették a munkát. Az igazgatóság látva a munkások szolidaritását, megadta a munkások — szerződésben is biztosított — követelését és egy napi sztrájk után újból megkezdődött a munka.

Hasonló eset ismétlődött meg a gyár esztergályos munkásaival is és ez alkalommal is rövid leállás után a konfliktus elintéztet nyert. Mi lehet ebből a tanulság? Az, hogy a kollektív szerződés is csak akkor értékes valami, ha annak betartása felett őrkdünk!

Mit tartalmaz az új büntető törvénykönyv

Az új büntető törvénykönyv szerzője vagy szerzői gondoskodtak arról, hogy a munkásosztálynak is néhány nem a legkellemesebb meglepetést szerezzenek. Lehet, hogy az osztályosztón — mint akik a burzsoázis részesei — indította őket arra, hogy a kapitalistáknak sztrájkok esetén nyugalmat szerezzenek, mert pénz- és börtönbüntetéssel sújtja mindazokat, akik csoportosulva a vállalatok elé mennek, hogy munkástársaikat a munka elhagyására bírják — még akkor is, ha ezek csak a meggyőzés érveivel élnek, — vagy pedig azokat, akik munkakonfliktus esetén az illetékes hatóságok felszólítására nem hagyják el a munkahelyiségeket.

A büntető törvénykönyv 333-ik cikke a következőket tartalmazza:

Kollektív büntetést követnek el a munkásbékesség ellen és két hónaptól egy évig terjedő javító börtönnel, valamint 2000 lejtől 5000 lejig terjedő pénzbüntetéssel sújtandók mindazok:

1. akik gyárak, műhelyek vagy a munkahelyek előtt, a munkaadó vagy műhelyfőnök lakása előtt, vagy ott, ahol ezek találhatóak, összejönnek azon célból, hogy megakadályozzák a munka megkezdését vagy a munka folytatását, vagy hogy a munkásokat rábírják a munka abbahagyására;

2. akik egy munkás vagy munkaadóval szemben erőszakosságra ragadják magukat azzal a szándékkal, hogy felemeljék vagy leszállítsák a munkabért;

3. akik elzárják vagy elbarrikádozzák magukat a köz- vagy magánipari és kereskedelmi vállalatok helyiségeiben és ezen helyiségeket az illetékes hatóságok felszólítására sem hagyják el.

Fenti rendelkezésekkel szemben lássuk most már mi a helyzet az 1920-as sztrájk törvény szempontjából, amely törvényt módosították 1932-ben.

A munkabeszüntetések szabályozó törvény (sztrájk törvény) tartalmaz büntető rendelkezéseket és pedig két csoportba osztott tények bekövetkezése esetén. Munkabeszüntetés alkalmával és idejében előforduló „*anyagi erőszak*“ és „*fenyegetések* esetel“.

A törvény idevonatkozó 27-ik cikke így hangzik:

Bárki, munkaadó vagy alkalmazott, a büntető törvénykönyv 47-ik cikkének 1. bekezdésében felsorolt eszközök által (a törvényhozó a régi büntető törvénykönyvre hivatkozva) a jelen törvény által tiltott kollektív munkabeszüntetésre felbujt, még akkor is, ha ez a felbujtás következmények nélkül maradna, 5000 lejtől 10.000 lejig terjedő pénzbüntetéssel sújtandó.

Ha a fenti felbujtás a 16-ik cikkben foglalt vállalatok egyikénél történt, úgy az első bekezdésben említett büntetés mellett még egy hónaptól egy évig terjedő börtönnel sújtandó.

A törvényalkotó a törvény indoklásában igyekezett világos és félremagyarázhatatlan elemzést adni arra, hogy miben áll a felbujtás ténye a munkabeszüntetések szabályozó törvény alapján és azt mondja:

„Természetes, hogy nem meríti ki minden enyegetés a munkaszabadság elleni vétség körülményeit. Az egyszerű erkölcsi nyomás

például, amelyet a sztrájkolók a nem sztrájkolók felett akarnak gyakorolni, jogos és ebből a természetszerű és igazolt körülményből úgy gondolom, senki sem alkothatna egy büntető eljárás alá eső tényét.

Hogy a fenyegetések kimerítsék a törvény által meghatározott büntetés alá eső cselekményt, szükséges a következő két feltétel: az azonnali és közvetlen tény bekövetkezése. Másszóval arról van szó, hogy egy közvetlen és azonnali viszony teremődjön az ok és a cselekmény között. Szükségesnek tartottam e világos megjelölés bevezetését, amely nélkül oly bizonytalan elem vagy önkényes körülmény teremődött volna meg a társadalmon belül, amelynek sokkal súlyosabb következményei lehettek volna, mint maga az a „rossz“, amit orvosolni akarunk. A büntett alkotó elemei ezek szerint az alábbiak: Közvetlen és azonnali fenyegetés gyakorlása azon szándékból, hogy a munkabeszüntetés alkalmával és ideje alatt valaki a munkában megakadályoztassék.“

*

Igy gondolkozott 1920-ban a törvényalkotó. Azóta 16 év múlt el. Tizenhat év alatt sok minden dolog változott. Ime hogy az, amit a törvény szerzője nem tudott elképzelni 1920-ban, — hogy tudniillik a nem sztrájkolók fölötti egyszerű erkölcsi nyomás büntetendő cselekményt képezzen, — megvalósult az 1936. évi új büntető törvénykönyvben.

Ugy hisszük, hogy ez a törvénycikk (333) ellentétben áll a legfelsőbb törvénnyel: a természet törvényével. Sztrájkok voltak és még lesznek. És mivel a sztrájkok két osztály érdekelletéből keletkeznek, az természetes, hogy mindenik fél, győzelmének biztosítására, a leghatásosabb eszközöket alkalmazza.

Joga van-e a munkaadónak, hogy sztrájk alkalmával bérlenyomó munkásokat alkalmazzon? Igen! Ha így van, miért ne volna a munkásoknak joguk arra, hogy a nem sztrájkoló munkások fölött erkölcsi nyomást gyakoroljanak, hogy ezek ne váljanak árulóivá a munkásosztály ügyének.

A létért való küzdelemben, a kapitalizmus végtelen kizsákmányolása elleni harcban a munkásosztály az egyenlőség jogán kell álljon. Ha a munkásosztálytól a létért való küzdelemben elveszik az egyenlőség jogát, ez távolról sem jelenti azt, hogy a törvényhozó fentnevezett törvénycikkével célt ér. Legfeljebb a munkásosztály ügyének oltárán több áldozatot kell hoznunk. Többen fognak szenvedni a törvény sulya alatt, de nem fog akadályt képezni a törvénycikk abból a szempontból, hogy a harcban álló munkások ne gyakoroljanak erkölcsi nyomást azokra, akiket ügyüknek meg akarnak nyerni. Mennél több lesz a mártírunk, mennél többen fognak szenvedni igaz ügyünkért, annál inkább fog a mi mozgalmunk megacélozni, annál inkább nyer erősödést az osztályöntudat.

A burzsoázia tehát törvényt létesített; törvénykezett a természet törvényeivel ellentétes területen. Törvénybe foglalt olyasmint, mint

Ferdinandi szaktársaink erőteljes szervezkedése

A ferdinandi munkásság hosszú évek tespedése után ismételen a legnagyobb lelkesedéssel kezdett hozzá az osztályharc alapján álló szakszervezeti mozgalmának kiépítéséhez.

Valamikor igen szép tekintélyt és erőt képviselő szervezethez fölött rendelkeztek ferdinandi szaktársaink úgy párt-, mint szakszervezeti szempontból. Jöttek idők azonban amikor bizonyos okok következtében, feltartóztatatlanul folyton hanyatlott a szervezeti erő, míg végre teljesen a minimumra csökkent a szakszervezet minden aktivitása. Pillanatig sem kell bizonyítékokkal alátámasztani, hogy a szakszervezet ilyenén való legyengülésének kizárólag a gyár igazgatósága látta hasznát és felmérhetetlen kárát pedig a munkásság. A gyár igazgatóságának a munkások szervezettelensége konvenial, mert szervezetlen munkásokkal könnyű elbánni. A szervezetlen munkások között nincs egymás iránti szolidaritás, testvéri szeretet és kölcsönös megbecsülés, ellenben van nagyfokú kenyérrigység, szét-huzás, árulkodásra való hajlamosság és ezt a körülményt nagyszerűen tudják kamatoztatni a kapitalisták.

Ezért lüdbörödzik az igazgatóság annak láttán, hogy a munkások annyi idő után újra észhez kaptak és nagy lendülettel igyekeznek pótolni az elmulasztottakat. Az igazgatóság a helyi hatóságokkal összefogva, akadályokat gördít a szervezkedés kifejlődése elé. A munkások az első nagy szervező gyűlést a társulat vendéglőhelyiségébe hívták össze és a gyűlési engedély is így szólt. Az utolsó este a vendéglő bérlőjének a társulat megtiltotta, hogy a helyiséget a munkások rendelkezésére bocsássa és viszont a helyi hatóságok más helyiségben nem akarták engedélyezni a gyűlés megtartását. Csupán rendkívüli nehézségek és sok utánjárással sikerült helyiséget szerezni az utolsó percben a gyűlés részére. Megjegyzendő, hogy az említett helyiség minden politikai pártnak szabadon rendelkezésére áll gyűlések részére, de a munkásságnak nem, azoknak csak alkoholt fogyasztani van joguk az igazgatóság tulajdonát képező helyiségben, de gyűléseznük nem.

Hogy az igazgatóságnak minden oka megvan rá a szervezkedést megakadályozni, azt bizonyítja az az áldatlan állapot, amely között kénytelenek dolgozni a ferdinandi munkások. A gyár bőségesen el van látva megrendeléssel, folyik a munka éjjel-nappal. A fizetések azonban a lehető leggyatrábbak. A 8 órás munkaidő nincs betartva. A gépek javításán és a rezsibe dolgozó munkások se túlórában, se vásár- és ünnepnap végzett munkára százalékos nem kapnak. A fizetéses szabadság csak annak jár, akinek az igazgatóság kegyelemből ad, de 7 napnál többet senki sem

kaphat. A mesterek és hivatalnokok a legbrutálisabb magaviseletet tanúsítanak a munkásokkal szemben és nem egyszer tetlegesen is bántalmazzzák őket. A gyárban valami külön segélyalapra vonnak le pénzeket, de a munkásságnak az alapkezelésre semmi ellenőrzése, betekintése nincs. A Casa Cercuală körül a legnagyobb hanyagságok uralkodnak a beteg munkásokkal szemben.

Ki tudná felsorolni mindazt a sok sérelmet, ami a ferdinandi munkások életét érinti és amit most a szervezkedés révén orvosolni akar!

A nagy szervező gyűlés lefolyása

Ferdinandi szaktársaink, hogy szakszervezetük alapkövét újra lerakják, e célból július hó 11-én nagyarányú szervező gyűlést tartottak, melyen mintegy 8—900 ember vett részt.

A gyűlést Radu Ioan szaktárs nyitotta meg. Beszédében ismertette azt a sanyaru helyzetet, amelyben a ferdinandi munkásság él és kifejezést adott az *összmunkásság azon határozott kívánságának, mely szerint minden körülmények között osztályharcos szakszervezetét újra talpra állítja*. Az elnöklő szaktárs eme kijelentését percekig tartó helyeslő tapsvihar fogadta.

Serbu kerületi titkár szaktárs tartalmas beszédet tartott a szervezkedésről. Ismertette a munkásság gazdasági helyzetét és a munkásságot érintő szociális és kulturális kérdéseket.

Langhardt Ioan (Reșița) a reșiței munkások üdvözlését tolmácsolta és ismertetést nyújtott az ottani helyzetről.

A beszédek elhangzása után a gyűlés a következő szaktársakat választotta be a vezetőségbe:

Elnök Radu Ioan, alelnökök Jilac Alexandru és Tomeni Gheorghe, titkár Imling Gofried, pénztáros Robnic Ioan, könyvtáros és helyettes pénztáros Liegel Franz, vezetőségi tagok Vaca Mihai, Morariu Teodor, Stanca Ioan, Szakács János és Baias Achim, vezetőségi póttagok Ficaci Rudolf, Căciulă Nanti és Danciu Gheorghe. Ellenőrzőbizottság: Borca Pavel, Danzt Ioan és Krokos Richardt, ellenőrzőbizottsági póttagok Schmutzer Adolf és Mihaescu Petru.

A vezetőségválasztás után még felszólaltak Popeț Ioan reșiței és Robnic Ioan ferdinandi szaktársak. Az előadók hangoztatták az összetartás szükségességét és a fegyelmet. Annál is inkább, mert ellenfeleink a háttérben már készítik a kontraakciót, hogy becsületes törekvéseinket letörjék és sajnos, az ilyen testvéráruslásra mindig akadnak hitvány emberek. Ezekről nekünk óvakodni kell és bízza ügyünk igazságában, bátran kell előre haladjunk, hogy kivívjuk jogainkat.

A magyarországi Vasmunkásszövetség kongresszusa

A magyar vasmunkások szövetsége június 27—28-án tartotta meg Budapesten XV-ik rendes közgyűlését. A közgyűlést a Szövetség Magdolna-uccai székházának disztermében tartották meg, amelyen tizenegy ország vasmunkásmozgalmának képviselőiben 16 külföldi küldött jelent meg. A romániai vasmunkások szövetségét Rusu Simion és Gârbovean Simion szaktársak képviselték a kongresszuson.

Ünnepi hangulat: a magyar vasas dolgozók parlamentje nyílt meg vasárnap délelőtt soha nem látott lelkesedés közepette. Az asztalokon piros virágok. Az elnöki emelvény mellett két oldalt az egyes vasipari szakmák zászlói. Elöl a szakszervezeti vasas ifjak kékinges csoportja, hátul a fehér diszes vasas tornászok. Ezek adták meg a vasmunkásság parlamentjének ünnepi díszét.

A Vasmunkás Dalkar éneke után Bárdos Ferenc szaktárs nyitotta meg a küldöttközgyűlést. Elnöki megnyitójában rámutat többek között arra, hogy a vezetőség lankadatlan munkájának következményeképpen a legutóbbi kongresszus óta több, mint 12.000 új tag lépett be a Szövetségbe. Örömmel állapíthatjuk meg azt is, — mondotta, — hogy a szak-

szervezeti hűség is példás a vasmunkások között.

A magyar szociáldemokrata párt és a parlamenti frakció nevében Buchinger Manó, az országos szaktanács nevében Gáll Benő elvtársak szólaltak fel, akik a magyar vasas dolgozóknak a további küzdelmeikhez kitartást és sikert kívántak.

Ezután a külföldi küldöttek üdvözölték a kongresszust. A Romániai Vas, Fém és Vegyipari Munkások Szövetségének üdvözlését Rusu szaktárs az alábbiakban tolmácsolta:

Tisztelt Kongresszus! Tisztelt Szaktársak!

A Romániai Vas, Fém és Vegyipari Munkások Szövetségének legforróbb üdvözlését tolmácsolom önöknek. Mi, romániai vasmunkások, mindig a legnagyobb érdeklődéssel és szeretettel figyeltük a magyar vasas szaktársak szakszervezeti mozgalmát. Tettük ezt a nemzetközi eszménknél és érzéseinknek a kapcsán, mert testvéreink érezzük magunkat a világ összes dolgozó proletáiraival és így a magyar vasas szaktársakkal is. Testvérek vagyunk az eszmében és egy szebb jövő iránti vágyban. Örömmel és hálatelt szívvel vártuk a mai napot, hogy a magyar vasmunkás szaktársak iránt való nemzetközi szolidaritásunknak kifejezést adhassunk.

Az utóbbi évtized folyamán a magyar vasmunkás szövetség mintegy két és egynegyed millió pengőt fizetett ki tagjainak különböző segélyek címén. Azt a szövetséget, amely ilyen messzemenő anyagi áldozatokra képes, méltán nevezhetjük a magyar munkások acélvárának, amely acélvár biztos záloga a magyar vasmunkások boldogabb jövőjének. A továbbiak során Rusu szaktárs a romániai vasipar fejlődését, szakszervezeti mozgalmát és szociális törvényhozását vázolta. Beszédét mindvégig zúgó taps követte.

A magyar vasmunkások szövetségének fejlődéséről, szilárd alapzatáról, tagjainak a szövetséghez való hűségéről képet alkothatunk, ha vizsgálat tárgyává tesszük a szövetség fennállása óta kifizetett segélyekről szóló táblázatot. 1903—1926 évi időközben a szövetség segélyekre kifizetett 5,623,364.444 koronát, míg 1927—1936 évi időközben a kifizetett segélyek összege 2,266.338 pengő.

Jellemző a magyar szociális viszonyokra az a körülmény, hogy míg állatnemesítésre a kormány egy év alatt (1936—37. évi költségvetés) több, mint 6 millió pengőt fordított, addig a munkásság szociális viszonyainak megjavítására egy fillért sem áldozott. A magyar munkásságnak munkanélküli segély helyett munkaalkalmat ígért a kormány, azonban úgy az egyik, mint a másik a feledés homályába merült. Így a szövetség csak a saját erejére támaszkodhatott a munkanélküliek segélyezése kérdésében. Kivételt csupán Budapest képez, amely a szociáldemokrata párt törvényhatósági frakciójának indítványára most már évek óta 200.000 pengőt utal ki a munkanélküliek részére karácsonykor és ebből az összegből mintegy 900—1200 vasmunkás részesül 6—8 pengős segélyben.

Figyelemreméltó munkát végzett a magyar vasmunkás szövetség az oktatás terén. Megszervezte az alsó-, közép- és felsőfokú szemináriumokat és 10 év óta rendszeres oktató előadások folynak a magyar vasmunkások nevelése érdekében. Oktatásra a magyar szövetség 54.907 pengő 50 fillért áldozott 10 év alatt.

A magyar vasmunkások kulturszomját mi sem jellemzi jobban, mint az a tény, hogy Budapesten és az egész országban több, mint 30.000 kötet könyv áll rendelkezésükre.

Mikor rövid dióhéjba foglaltuk a magyar vasmunkások szakszervezeti mozgalmáról szerzett benyomásunkat, föltétlen említést kell tennünk a magyar vasasok vendégszeretetéről. A külföldi delegátusok iránt kifejezett vendégszeretetnek oly megnyilvánulása volt ez, amely felejthetetlen nyomokat hagyott minden külföldi delegátus emlékezetében.

A nadragi vasascsoport szervező gyűlése

Július hó 11-én nadragi szaktársaink jól látogatott gyűlést tartottak. A gyűlésen Melter szaktárs elnökölt. Megelégedésének ad kifejezést, hogy olyan szép számmal jelentek meg a szaktársak a gyűlésen. Egyben szívélyesen üdvözli a csoport nevében a reșiței küldötteket, akik fáradságot nem ismerve eljöttek felkeresni és érdeklődni a nadragi munkástársak sorsa iránt.

Helyi jelentőségű ügyek elintézése után Teodor C. szaktárs (Reșița) a reșiței munkásság nevében üdvözli a gyűlés résztvevőit. Az idejövételünk célja — mondja — a munkásszolidaritásnak kifejezést adni, hogy együttes erővel lépésről-lépésre vigyük előre harcunkat a kapitalizmussal szemben.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után Ferenschitz szaktárs (Reșița) német nyelven tolmácsolja Reșița munkásságának üdvözlését és kitartásra buzdítja a jelenlevőket.

Particsek szaktárs (Reșița) a Caraș-megyei szociáldemokrata párt nevében tart lelkesítő beszédet. Felhívást intéz Nadrag munkásságához, hogy erőteljes építő munkát kell folytatson pártpolitikai szempontból is, mert csak erős gazdasági és politikai szervezettel lehet eredményeket elérni a proletáriátus érdekében. Schmidt és Josef K. szaktársak felszólalása után Melter elnök szaktárs lelkesítő szavakkal a gyűlést bezárta.

Olvassátok az „ELŐRE“-t !!!

Az aradi „Astra” gyár munkásainak bérmozgalma

Kiábrándulva a sárgák fascista és terrorista befolyása alól, az „Astra” gyári vasmunkások erőteljes szervezkedést indítottak a szövetségünkhöz tartozó vasmunkások helyi csoportjában. A szervezkedéssel egyidejűleg felmerült a béremelés kérdésének a szükségességére is. Az „Astra” gyár három osztálya, nevezetesen: az esztérgályosok I. és II., valamint a szerszámosztály munkásai béremelési konfliktust nyitottak a szakszervezet részéről nyújtott támogatással. Követelték a munkabérek 1 lejjel való felemelését, valamint a százalékok emelését 30-ról 40-re. A munkabéremelési kérés indokolt volt annak a kimutatásnak az alapján is, amelyet a munkakamara bocsájtott ki, melyben kimutatja, hogy egy év alatt a közszükségleti cikkek árai Aradon 25 százalékkal emelkedtek.

A munkaügyi felügyelő június 24-ére tűzte ki ez ügyben a tárgyalásokat, amelyen résztvettek a három osztály munkásdelegátusai, valamint Șerbu Grigorie szakszervezeti kiküldött.

A tárgyalások meghívására érdekében kiküldtek a fascisták is egy tárgyalóbizottságot, amely bizottság azt kérte, hogy őt ismerje el a munkaügyi felügyelő, mint a munkások jogos képviselőit. A munkaügyi felügyelő azon nyilatkozatára, hogy kiküldötti minőségüket a munkások által aláírt meghatalmazással kell igazolni, a fascisták erre azt válaszolták, hogy erre nekik nincs szükségük és a munkaügyi felügyelő rosszul értelmezi a törvényt. Végeredményben a fascistákat kitésekkelték az ajtón kívül és így a tárgyalások a rendes mederben folytak a munkások jogos képviselőivel.

A tárgyalások eredménnyel zárultak le és 5 százalékos általános béremelést kaptak a munkások.

E béremeléssel kapcsolatban, melynek következményeképpen az egyezményben foglalt béremelési feltételeket kiterjesztették a gyár többi munkásaira is és amit a fascisták a saját érdemüknek akarnak betudni, kell foglalkozunk egy pár sorban a fascisták lealcázásával és munkásáruói törekvésük nyilvánosságra hozatalával.

Cimük így hangzik: „Román Iparosok, Kereskedők és Munkások Egyesülete”. Már a cím — iparosok, kereskedők, munkások — összetételéből is tisztán látható, hogy itt olyan zagyalékról van szó, amit még a kevésbé öntudatos munkás gyomra sem vesz be. Milyen szakmai vagy gazdasági érdekek fűzik például a gyárban dolgozó munkást ahhoz a kisiparoshoz, aki ő maga is sok esetben még féktelenebb kizsákmányolója a munkásnak, mint a nagykapitalista? És akkor hogyan tudnak mégis összeférni egy közösségben? Nagyon egyszerűen! Ez az egyesület a kapitalizmus és az „Astra” gyári igazgatóság uszályhordozója és a nemzeti burkolat alatt vezetőik hitvány egyéni célokat követnek. Ezért amíg az igazgatóság érdekeit szolgálják, ennek részéről megkülönböztetett figyelemben részesülnek. Csak hogy az „Astra” gyári munkások nagy többsége elfordult tőlük. De ez már egy másik kérdés. Ez a munkások osztályöntudatának a kérdése.

Június 19-én tartott gyűlést az aradi vasmunkás helyi csoport. Napirenden szerepelt a béremelési konfliktus rendezésének ügye és a jövőbeni feladatok.

A gyűlés határozatot hozott, hogy az „Astra” gyár igazgatóságának memorandum nyújtassék át, melyben a munkások még a következőket követelik:

Fizetési szabadság folyósítása törvény szerint, mivel eddig a munkásokat 1—2 nappal megrövidítették azáltal, hogy a szabadság napjaira eső vasár- és ünnepnapokat is beleszámították a szabadságba. Túlórák fizetése 25—50 százalékkal. Vasár- és ünnepnap munkórak túlfizetése ugyancsak a túlóradíjak százalékával.

Hasonlóan befoglalták a memorandumba azt, hogy a rugósztály munkásai munkahiány esetén ne legyenek hazaküldve, hanem más munkára kapjanak beosztást.

A gyűlés ezután a vezetőség kiegészítésére tért át és a következőket választotta be a vezetőségbe: elnök Cățana Antoniu, vezetőségi tagok Zapota Ioan és Szabó Gavrilă, ellenőrzőbizottsági tag Suciu Teodor.

A gyűlés lelkes hangulatban ért véget.

A Constanțai munkások helyzete

Egy constanțai vasmunkás levelet küldött hozzánk, melyben a munkások nyomorúságát és nyomorúságuk okát írja le.

Constanța — mondja a levél írója — az ország legnagyobb kikötővárosa. Munkástömegek gyűlnek itt össze, alkalomra várva, hogy munkaerejüket majdnem semmi ellenszolgáltatás fejében felkínálják. Természetes, hogy a munkásokra nézve katasztrófális körülményekkel járó törvényellenességek is itt fordulnak elő legsűrűbben.

Az érdekeltek részéről indított széleskörű reklámok következtében az ország minden részéből nagytömegű munkásság kerül ide, amely a legbarbárbab kizsákmányolásnak van alávetve. Hajnaltól késő estig dolgoznak a munkások nyomorúságos munkabérékért. A munkabérek, munkaidőt, munkafeltételeket felülről lefelé diktálják azok, akiknek anyagi érdekükben áll, hogy a munkások rabszolgasorsban, fizikai és lelki kínok között tengessék életüket.

A munkások egymásközti konkurenciája nagy, minek következtében a munkaadók jól tudják, hogyan kell kisajtolni a legvégsőbb munkaerőt is, hogyan kell megcsufolni azokat, akik nekik a profitot szerzik.

A munkán kívül álló munkaerők bármikor készek arra, hogy a munkában levők életlehetőségeit olcsóbb felkínálkozással veszélyeztessék. Innen származik a meg nem értés és gyűlölet munkás és munkás között.

Azonban meg nem értés és gyűlölet helyett a munkások a szervezkedés útjára kell lépjenek. Csak a szervezkedés útján hátritható el az a sok rossz, amelyből bőven van részük és ezen az úton lehet emberibb munkafeltételeket, munkabérek és a törvények tiszteletben tartását kieszközölni.

E helyzet dacára a constanțai munkásság kell küzdjön a drágaság ellen is. Az utóbbi időben egyes cikkek árai 80—100 százalékkal emelkedtek, mellyel szemben a munkabérek nem fedezik a legminimálisabb életszükségleteket sem.

Van azonban Constanțán más világ is: az élet szépségeit és fényűzéseit élvező bojár világ.

Igy van az, hogy egyesek az éhhalállal küzdenek, mások meg dussálnak a jóban. Egyeseknek nincs semmijük, másoknak igen sok. A dolgozók éheznek és rongyokban járnak.

A dolgok eme rendjét kell megváltoztatnunk a szervezés kiépítésével. A szakszervezetben a munkások öntudatot kap és ráeszmél a szolidaritás hatalmas eszközére.

A constanțai vasmunkás szervezet vezetősége tudatában lévén annak, hogy a munkásság csak szervezkedéssel javíthat nehéz sorsán, felhívást intéz az üzemekben dolgozó vasmunkásokhoz, hogy minél előbb és az összes üzemekben kezdjék meg az erőteljes szervezkedést.

A vasmunkás szakszervezet helyisége str. I. L. Caragiale 44. szám alatt van, ahol a szervezkedésre, továbbá a munkaadó és munkás között felmerült vitás ügyek elintézési módjára vonatkozóan minden munkás kellő felvilágosítást kap.

Sztrájk Clujon a Luka-féle lakatosműhelyben

Clujon a Luka-féle lakatosműhely munkásai június 19-én sztrájkban állnak. A sztrájk oka, hogy a munkaadó sem kollektív szerződésről sem fizetésemelésről hallani sem akar. A hozzá benyújtott kollektív-szerződéstervezetet visszautasította és kijelentette, hogy nem tárgyal, ellenben az összes munkásoknak felmond. Hiába kísérletezett a szakszervezet titkarsága és hiába a munkakamara is, jobb belátásra nem lehetett bírni Luka urat, a munkaadót. Erre a szaktársak sztrájkba léptek. Reméljük, hogy kitartással jobb belátásra lehet kényszeríteni a gyáros urat.

Gábrriel Károly

Meghalt Gábrriel Károly nyomdász elvtárs, a Grafikai Munkások Szövetségének elnöke. Gábrriel elvtárs halála súlyos veszteséget jelent úgy az általános munkásmozgalomra, mint a nyomdászszövetségre nézve, amely szövetségnek — az alakulástól halála napjáig — 18 éven keresztül elnöke volt.

Gábrriel elvtársat 60 éves korában ragadta el a halál sorainkból. Temetése július hó 18-án, vasárnap volt Clujon a Szövetség székházából, több ezrenyi embertömeg részvételével. Ravatalánál a nyomdászszövetség és annak kerületei részéről számos bucsubeszéd hangzott el, valamint a szociáldemokrata párt és az Országos Szaktanács koszorút helyezett sírjára.

A romániai vasmunkásság kegyelettel fogja megőrizni Gábrriel elvtárs emlékét.

A Timișoara-i tükörcsiszoló munkások bérmozgalma sikeresen fejeződött be

A temesvári tükörcsiszoló munkások hetekkel ezelőtt elhatározták, hogy Szövetségünk keretében szervezkedni fognak és a szervezkedéssel egyetemben akciót indítanak helyzetük megjavítása érdekében. A komoly szervezkedési akció nyomán megindult bérmozgalom teljes eredménnyel fejeződött be, amennyiben a Temesváron lévő vállalatok kivétel nélkül 25—30 százalékkal emelték a munkabérek és az egész vonalon kötelezettséget vállaltak a 8 órás munkaidő betartását illetően, nemkülönbön kötelezték magukat arra, hogy a munkatörvényeket az egész vonalon respektálni fogják, különös tekintettel a fizetési szabadság folyósítására.

A temesvári tükörcsiszoló elvtársak példát mutató szervezkedési és bérmozgalma utmutatóul kell szolgájon az országban dolgozó összes tükörcsiszoló elvtársaknak, mert öntudatos magatartásuk eredményei azt igazolják, hogy szervezeten, egységesen a legnehezebb viszonyok ellenére is eredményt lehet elérni. Ez a megállapítás áll különösen a tükörcsiszoló szakmára, mert köztudomású, hogy a szakma, mint olyan, specialitást igénylő szakma és ennek következtében a szakmában dolgozók még egy pár évvel ezelőtt is sokkal kedvezőbb bérfeltételek mellett dolgoztak, mint pl. a vasasok. Az évek óta tartó szervezetenlenség és az ezzel járó nemtörődömség kiváltotta a szakma teljes lezülését, ami nemcsak abban jutott kifejezésre, hogy a munkabérek az egész vonalon katasztrófálisan lezültek, hanem abban is, hogy ma már országsszerte egész csomó azoknak az üzemeknek a száma, ahol szakmunkások heiyett legfeljebb egy csoportvezető irányítása mellett napszámosokkal dolgoztatnak. A szakmai viszonyok ilyen nagymérvű leromlása, nemkülönbön a temesvári tükörcsiszoló elvtársak példás magatartása arra a belátásra kell bírja az ország különböző városaiban élő tükörcsiszoló elvtársakat, hogy a temesvári szervezkedési és sikeres bérmozgalmi megmozduláson felbuzdulva, maguk is hasonló akciók megindítását határozzák el, mert ebben a törekvésükben a temesvári tükörcsiszoló elvtársak minden tekintetben erkölcsi támogatással fogják az elvtársak rendelkezésére állani.

A București-i vasmunkás helyi csoport tagjai figyelmebe!

Vasmunkások helyi csoportja — Központi csoport — Str. Izvor 37. Vezetőségi üres minden csütörtök este 8 órakor. Pénztári órák járulékok és segélyek be és kifizetésére minden szombat este 8—9 óra között és vasárnap délelőtt 9—12 óra között. Pénztáros: Rosambalt Nicu.

Vasmunkások helyi csoportja — Fiók — Șos. Pantilimon 199. Minden szerda este 7 órakor szakmai üres. Minden vasárnap délelőtt 9—11-ig pénztári órák, amikor a járulékbefizetéseket és beiratkozásokat lehet eszközölni. Pénztáros: Petricov Mihai.

Vasmunkások helyi csoportja — Fiók — Str. Sebastian 138. Minden kedd este 7 órakor szakmai értekezlet; minden péntek este 7 órakor tudományos előadás; minden szombat este 6—8-ig pénztári órák, amikor a járulékbefizetéseket és beiratkozásokat lehet eszközölni. Pénztáros: Veinraub Ștefan.

Vasmunkások helyi csoportja — Fiók — Calea Griviței 335, a Triumf-mozgó főúti. Információk, járulékbefizetések és beiratások eszközölhetők minden csütörtök este fél 9-től. — Az A. E. G., Saiser, Zwölner, Hornstein, Goldenberg üzemek munkásai bármilyen, a mozgalommal kapcsolatos ügyben információért ide fordulhatnak.

Bádogos-tanfolyam. A vasmunkás helyi csoport — Központ, Str. Izvor 37 — szabászati tanfolyamot rendezett a bádogos munkások részére. A tanfolyam ingyenes és minden szerdán este 8—10-ig tart a csoport helyiségében, Str. Izvor 37, szám alatt. Minden bádogos munkás beiratkozhat a szabászati tanfolyamra.

A vasmunkás helyi csoport könyvtára. A vasmunkás helyi csoport könyvtára — Str. Izvor 87 — igénybevehetik a vasas tagok az alábbi feltételek mellett:
1. A tag legalább 6 hónapos tagsággal könyvvvel bírjon.
2. Egyszerre csak egy könyvet lehet kivenni.
3. A könyvek 2 heti időtartamra vehetők ki.
Ezen idő után minden elmulasztott hét után 2 lej büntetéspénz fizetendő.

Hogyan tartja tisztelőben Malaxa a szakszervezeti szabadságot? Femeie Iordache Malaxa-gyári munkást, aki Str. Petrescu Zece 4. szám alatt lakik, július 4-én felhívták az irodába és itt Popescu mérnök közölte vele, hogy el van bocsájta. Irdok: Valaki látta őt a szakszervezet helyiségében. — Vajjon mit szólnak ehhez a munkástörvények tiszteletben tartását ellenőrző közegek?

Nyilatkozat

Alulírott Magosin József, a reșițai U. D. R. üzemeknél alkalmazott műasztalos, sajnálatommal fejezem ki afölött, hogy a mintaasztalosok bérmozgalma alkalmával szervezett munkához nem méltó magaviseletet tanusítottam.

Egyben a leghatározottabban kijelentem, hogy a jövőben öntudatos szervezett munkához illően fogok viselkedni.

Reșița, 1937 június 11.

Előttünk: Magosin József
Schreil Adalbert
Mircsov József